

Boskaboutertjes

In ' t bosje bij de eiken
daar zit ik graag alleen
zo stilletjes te kijken
naar alles om me heen.

Naar kevertjes en beestjes,
een bijtje, dat er vliegt,
en naar een grappig meesje,
dat in de twijgen wiegt.

Tussen de wortelknoesten
zijn holletjes heel klein,
ik denk wel eens: er moesten
toch eens kabouters zijn.

Je kunt het toch niet weten,
of er niet één misschien,
- als hij me is vergeten -
zich eventjes laat zien.

Dus zit ik maar te kijken
en houd me muisjes-stil
of bij die oude eiken
er niet één komen wil.

Rie Cramer

(met dank aan struikrover André die ons dit magische gedicht bezorgde)